

ואליד פאהום היה אחד הסטודנטים הבולטים ביותר במפגש היהודי-ערבי שנערך לפני כחודש במלון הגליל בנצרת. הוא לא היסס להביע בגלוי את דעתו — בין היתר אמונתו שהציונות היא שורש-הרע בשאלת היחסים בין יהודים לערבים. לכתב העולם הזה סיפר פאהום (העולם הזה 1753) כיצד לא הצליח להשיג עבודה כאשר סיים את לימודי הפסיכולוגיה והסי-לוסופיה, מאחר שנדרש לשחק פעולה עם הש.ב., וזאת סירב לעשות. כתוצאה, החליט להמשיך ללמוד — הפעם משפטים — נבחר כיו"ר ועד הסטודנטים הערביים בירושלים. **מעצר ללא אישום.** עתה, שלושה שבועות לאחר הכנס — נעצר ואליד, יחד

עצור פאהום
האשמה: חבלה — או דיבור

עם שלושה אחרים, נחשדו על-ידי רורי עות הביטחון בכך שהקימו תא אקדמאיים של החזית העממית לשחרור פלסטין. הי חשוד באירגון הרשת כולה, סעיד גע'ער מבית-לחם, נמלט ימים מספר קודם המעצר. הארבעה נעצרו ל-15 יום, לאחר שלפני כן היו עצורים ימים מספר תוך איסור

מתלונן אגברני
בעיטה באשכים

פירסום שמותיהם. לואליד, אין מרשים, גם עתה, להיפגש עם עורכי-דינו. הסטודנטים הערביים בירושלים, וכן סטודנטים יהודיים, מתכוננים לפתוח בשורת פעולות, אם הי ארבעה ימשיכו להיות עצורים — ללא הגשת כתב-אישום נגדם.

משטרה

שוב — מכות במשטרה.

הפעם — נעצר בן 16

המראה שנגלה לעיניו של יעקב בורגנוב, בעוברי בשרות ירושלים ביפו, פינת רחוב יהודה הימית, ביום החמישי בצעריים, היה מחריד. מספר בורגנוב: "שוטר דחף גער והפיל אותי על המדרכה. כשראיתי זאת,

שוטרים נתפסו בגניבה בשיעור!

"גנבו ממך ארבעה עופות, או קח לך ארבעה עופות בחזרה." הוא אמר לי שיחזירו לי גם את היין. גנבו ממני יין-פנינים ורוד שהיה במקרה. אבל עוד לא החזירו לי את היין.

אם נתלונן — יתנקמו

ממשיך רפי ומספר:

אמרו לי שהשוטר שבשבילו גנבו את העופות הוא אבא להרבה ילדים. אני לא התלוננתי במשטרה על מה שהיה. לא, אף אחד לא אמר לי לא להתלונן. פשוט חבל לי, שוטר עם הרבה ילדים. אבל אני לא מבין למה הוא לא בא אלי. אם היה בא אלי, הוא היה מקבל יותר מזה — וברוך היפה. לא, אני לא חושב שאתלונן במשטרה. כבר קיבלתי בחזרה כמעט כל מה שגנבו ממני. אני חושב שיחזירו לי גם את היין. או למה להתלונן? עד כאן — דברי רפי. את הסיבה האמיתית שבגללה לא יתלונן רפי ניצחון במשטרה, גילה קרוב משפחה שנמצא אותה עת במסעדה: "אנחנו צריכים שיתנקמו בנו? כל אוטו שיחנה כאן יגררו אותו

עז אברמוביץ
מלצר אברגיל
עופות ויין

מיד. כעת, אנו יכולים לשים את האוטו על יד הכניסה. אם נתלונן, על כל דבר קטן יעשה לנו דו"ח. אנחנו לא רוצים צרות."

גניבה — או שוחד?

עוד אחד שכנראה לא רצה צרות היה אבי אברגיל, המלצר ממונטאנה שהוזכר בעדותו של סעיד. בתקיפות בלתי רגילה סירב אבי לדבר על מה שהתרחש באותו ליל רביעי מזור. ההצהרה היחידה שניאות להעניק לעיתונות: "אוי אבוי לכם, העיתונאים, ולבעל הצייקבר, אם תיכנסו למה שהיה שם. זה לא כדאי לכם." מה שעדיין לא עונה כל כך על השאלות המתעוררות נוכח הפרשה המזוהה: כיצד ידעו השוטרים שימצאו דלת פתוחה דווקא בצייקבר, ודחקו בשתיים אחר חצות? מה הקשר של נוכחותו במקום של אבי אברגיל, אם נכונה עדותו של סעיד? כיצד זה שעטו השוטרים פנימה בראש מורם וזרוע נטויה, ללא חשש מנוכחותו של סעיד הקטן?

תגובתו של דובר משטרת מחוז תל-אביב, רבי-פקד עמוס אריכא, לא הסבירה זאת: "שוטר ואורח נכנסו לחנות צייקבר", הודיע, "ב-נוכחותם ולא בידעתם של שני העובדים, אחד מהם נער צעיר והי שני מבוגר, והוציאו משם ארבעה עופות וחמישה בקבוקי יין. הי שוטר, ושוטר שני שנשאר ממתיק בינית, וכן האורח — לא נעצ-רו. קציני-חקור נתמנה לחקור בפרשה."

בניגוד לשלחת-הנפש בה קיבל את כל העניין קורבן הפשע, רפי ניצחון, הגיב אחד ממקורביו בהתמרמרות רבה: "זה כבר יותר מדי. אף אחד לא מחכה מהשוטרים שיעשו את מלאכתם ויתפסו שודדים. אבל דחילק, לפחות שלא ישדדו בעצמם." "אל תשמייך", הגיב אחד הנוכחים. "אתה חושב באמת ששוטרים ילכו לשדוד כמה תרגולות? הם סתם נכנסו לקחת שוחד."

הגיע יעקב בורגנוב לביתו, סיגר לאשתו קרולינה את אשר התרחש. קרולינה הת-קשרה עם ידידה, שר המשטרה שלמה הילל. סיפרה לו על המקרה. "שר המשטרה ביקש ממני שנלך לתחנת יפו כדי לתת עדות," מספרת קרולינה. "כשבאתי לתחנה, אמרתי לשוטרים שאני באתי בפקודתו של שר-המשטרה ואני צריכה לתת עדות. אני ושר המשטרה, שנינו באנו מאותה העיר." נוכח עדויות מזעזעות אלו, הגיב דובר משטרת מחוז תל-אביב: "אנחנו חוקרים את העניין משני הצדדים. גם את תלונתו של הנער, וגם את נסיון הבריחה שלו מה-שוטר, ותקיפת שוטר. אחרי המקרה נזקק ה ש ו ט ר ל טיפול. יש לנו תעודות על כך."

"פנתרים שחורים" בשורות המשטרה?

סמל המשטרה חיים כהן עמד עם אנשיו וחסם בגדרות משטריים את השטח שבו (המשך בעמוד 25)

הניידת השוודדת

כמי שנודד וחי כל ימיו בכפר ערבי צנוע, הסכין כבר סעיד אברמוביץ בן ה-12, השווה לאחרונה בביקור בתל-אביב, עם העובדה שהעיר הגדולה טומנת בחובה ניסים ונפלאות חדשים לבק-רים. אבל המחזה שנתגלה לו ביום הרביעי האחרון בלילה, היה כבר באמת קצת מוגזם, לדעתו: לנגד עיניו הנהמדות, עצרה ניידת ליד מסעדת צייקבר, שברחוב דיונוף. השוטרים שיררו ממנה נכנסו בעד דלת המטבח של המסעדה, שהיתה פתוחה בגלל עבודות הנקיון שעדיין התנהלו במקום, התעלמו בקור-רוח מנוכחותו של הילד, בווז בוזריות את המקרה הענק. אחר חזרו בניידת עמוסי עופות ובקבוקי יין, הפליגו לדרכם שמחים וטוב-רלב. הסצינה הלילית נראתה מוזרה לסעיד הקטן. נדמה היה לו שגם שוטרים צריכים לשלם עבור קנייתיהם, אפילו בשעות הלילה. הוא לא שמע שהבוס מחלק מיצרכים חינם לסירי הניידות של תל-אביב. הוא הועיק את דודו, עבדאללה אברמוביץ (22), פועל-נקיון במסעדה.

ראיתי שוטרים, ופחדתי

מספר סעיד:

באתי לבקר אצל הדוד שלי, והיכיתי שיגמור את העבודה. היה כבר שתיים בלילה. הדוד שלי היה עובד ומנקה את המסעדה, והדלת של המטבח היתה פתוחה. הדוד שלי עלה למעלה, לקומה שנייה, ואני נשאיתי למטה.

איך שאני עומד, אני רואה שוטרים יורדים מניידת, ומתקרבים למסעדה. איתם בא בחור אחד בשם אבי, שעובד ממל, במיקי-אבר מונטאנה. השוטרים נכנסו למסעדה, אפילו לא הסתכלו עלי, וניגשו ולקחו ישר ארבעה עופות. שוטר אחד פתח את הפרג'יידר והוציא משם ארבעה בקבוקי יין. אחרי זה קראתי לדוד שלי.

מספר הדוד, עבדאללה:

עליתי למעלה, לראות בקשר לניקיון. לא הרבה זמן, אולי חמש דקות. פתאום קרה לי הבן-אח שלי, סעיד, מלמטה. הוא סיפר שראה איך שוטרים נכנסו ולקחו עופות ויין. שאלתי אותו למה לא קראת לי מייד? אז הוא אמר לי, ראיתי שוטרים אז פחדתי. ניסיתי מייד לצלצל לבעל-הבית, אבל הטלפון לא ענה. אז צילצלתי למשטרה, וסיפרתי איך שבאו שוטרים ולקחו עופות. עד כאן, סיפורו של עבדאללה.

הקצין החזיר את הגניבה

זה היה בערב החג השני מיד לאחר החג, ביום הראשון השבוע, התברר שיש הבדל בכל זאת בין גניבה על-ידי סתם גנב, לבין גניבה על-ידי סתם שוטר: כששוטר גונב, דואגת המשטרה להחזיר את הגניבה. במשטרה, אחרי הכל, אין הפסקות: בשלב ראשון, הוחזר החלק הבשרי של הגניבה. בשלב שני, מקחים הכל, יוחר גם השאר.

מספר רפי ניצחון (33), בעל ה"צייקבר", שפתח את המסעדה לפני שלושה שבועות בלבד:

ביום רביעי בלילה הודיע פועל הנקיון שלי על מה שהתרחש. ביום ראשון בבוקר היו אצלי כמה קציני משטרה. הם לא אמרו לי את השמות שלהם, רק חקרו מה שהיה, ודיברו עם העובדים. בערך בעשר בבוקר בא קצין משטרה עם שני כוכבים, והביא לי ארבעה עופות, עוד עם חותמת של מועצת-הלול. הוא אמר לי:

יורדתי מהרכב שלי ופניתי לעבר השניים בנסיון להפריד ביניהם. השוטר עמד מעל לבחור והרג אותו במכות. הוא הרביץ לו על האשכים ועל הרגליים כל הזמן. הבחור החל להתגונן. הוא נעמד מול השוטר והיכה אותו בחזרה. ניגשתי והרמתי את הבחור מ-השוטר. אז השוטר קם, הוציא את האלה מכיסו והתחיל להכות את הבחור על הדי-יים ועל הראש ועל כל הגוף.

באה ניידת, ואז הכניסו אותו ולקחו אותו למשטרה. באותו רגע לא ידעתי מה עשה הבחור. הייתי בטוח שזה איוה פושע.

פנע נורא: אלא שפישעו הנורא של הנער היה — תצית כביש באור אדום. מספר הנער, יורם אלגרבלי, בן 16 וחצי:

עברתי עם חבר באור אדום. כשהגענו אמר: "אנחנו כבר שנה וחצי מחפשים אותך. לצד השני קרא לנו השוטר. לי הוא מיד סוף סוף מצאנו אותך." התעצבנתי. אמרתי לו: "איך אתה מדבר? אין לי עבר ושום עניין עם המשטרה."

הוא ביקש תעודת-זהות. החבר שלי נתן

לו. לי אין. אמרתי לו שאני בן 16 וחצי, ועוד אין לי תעודת-זהות. השוטר החל דוחף אותי ואמר לי לבוא איתו לנפה. אמרתי לו לא לדחוף אותי, שיש לי כסף. ניקח מונית ו-אסע איתו לנפה. אמרתי לו שאני מתבייש שיראו אותי ברחוב עם שוטר. בתגובה, עם השפיע של הנעל, השוטר נתן לי בעיטה באשכים. אחר כך הכניס אותי לחנות של אחא. בינתיים התאספו מ-סביב אנשים שראו מה הולך, והתחילו לק-רוא לשוטר, נאצי, כי גם בתוך החנות השוטר המשיך להרביץ לי. הוא הפיל אותי החוצה, והמשיך להרביץ לי. הוא הפיל אותי על מכונית, ואחר מכן הרים אותי, ושוב זרק אותי על שמשא של מכונית אחרת. אז באה הניידת.

בנפה ביקשתי מים. אז במקום מים הוא נתן לי עוד סטירות. שוטר אחר הפסיק אותי. ביקשתי שיקחו אותי לבית-החולים. לקחו אותי לזונגו ב, שם עשו לי שלושה חתמים. השוטר שלי שמר עלי כל הזמן. עד כאן סיפורו של יורם.

מלפון לשר המשטרה. בינתיים,